

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 10Csp/28/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5418201103
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Novotná
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2019:5418201103.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudkyňou Mgr. Andreou Novotnou v spore medzi žalobkyňou: R.. X. L., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom X. N., W. K. XXXX/X, právne zastúpenou: AK Antol, s.r.o., so sídlom Pezinok, Hviezdoslavova 546/14, IČO: 47 257 024 a žalovaným: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, právne zastúpeným: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom Košice, Bočná 10, IČO: 36 863 017, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.620,46 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 3.141,86 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 26.05.2018 do zaplataenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyňa m á proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 12.07.2018, doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.07.2018, po pripustení jej zmeny na pojednávaní dňa 04.02.2019, sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala zaplataenia sumy 3.620,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 26.05.2018 do zaplataenia, ako aj náhrady trov tohto konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 30.05.2012 bola medzi žalovaným ako veriteľom a I. G., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom Z. XX (ďalej len „I. G.“) ako dlžníkom a žalobkyňou ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“). Na základe Zmluvy o úvere žalovaný poskytol I. G. úver vo výške 12.000,- eur znížený o spracovateľský poplatok vo výške 239,- eur s nasledujúcou špecifikáciou: výška mesačnej splátky 217,63 eur, počet splátok 120, splatnosť prvej splátky 15.07.2012, konečná splatnosť úveru 15.06.2022, RPMN 18,39 % a priemerná RPMN 13,80 %. Žalobkyňa uviedla, že uvedený úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), keďže Zmluva o úvere neobsahuje niektoré zákonné náležitosti. Zároveň Zmluva o úvere bola uzatvorená spôsobom, ktorý je v rozpore s ďalšími právnymi predpismi slovenského právneho poriadku na úseku ochrany spotrebiteľa. V prvom rade je v Zmluve o úvere uvedená celková čiastka úveru v nesprávnej výške, čo zavádza spotrebiteľa a v dôsledku čoho teda úplne absentuje údaj o správnej výške celkovej čiastky úveru. Podľa článku I. bod 1. Zmluvy o úvere je celková čiastka spojená s úverom vo výške 25.235,33 eur. Podľa toho istého článku Zmluvy o úvere má dlžník splatiť veriteľovi úver splátkami vo výške 217,63 eur mesačne, pričom je povinný vykonať 120 splátok (217,63 eur x 120 = 26.115,60 eur). Podľa článku II. bod 1. Zmluvy o úvere je ďalej dlžník povinný zaplatiť veriteľovi spracovateľský

poplatok vo výške 239,- eur jednorazovo, poplatok za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne a poplatok za poistenie úveru vo výške 7,36 eur mesačne. V Zmluve o úvere je ďalej nesprávne uvedená výška RPMN. Žalobkyňa vykonala podľa údajov uvedených v článku I. bod 1. Zmluvy o úvere na kalkulačke zverejnenej na webovej stránke Európskej komisie: <https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/consumers_en> a na webovej stránke: <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>> prepočet RPMN, pričom takto dospela k RPMN vo výške 20,88 %, čo je hodnota vyššia ako je hodnota RPMN uvedená v Zmluve o úvere, kde je RPMN uvedená vo výške 18,39 %. Pre zjednodušenie výpočtu RPMN žalobkyňa vychádzala z toho, že mesačná splátka úveru zahŕňa aj poplatok za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne, takže celková mesačná splátka úveru predstavuje 220,62 eur. Keďže v Zmluve o úvere je uvedený nesprávny údaj o výške celkovej čiastky úveru a nesprávny údaj o výške RPMN, uvedené skutočnosti boli spôsobilé uviesť spotrebiteľa do omylu a vyvolať tak u neho domnienku výhodnosti úveru. Toto mohlo ovplyvniť vôbec rozhodnutie spotrebiteľa uzavrieť takúto zmluvu. Zároveň možno toto považovať za nekalú obchodnú praktiku žalovaného. Do konca mesiaca apríl 2018 (presne do 16.04.2018) vykonala na úhradu pohľadávky zo Zmluvy o úvere I. G. platby vo výške 7.494,36 eur (oprava pôvodnej sumy 7.492,20 eur na pojednávaní dňa 04.02.2019, kedy došlo k pripusteniu zmeny žaloby) a žalobkyňa platby vo výške 7.887,10 eur (celková suma platieb zo strany obidvoch dlžníkov tak mala predstavovať 15.381,46 eur - poznámka súdu). Keďže žalovaný poskytol dlžníkovi úver vo výške 12.000,- eur, pričom po odpočítaní spracovateľského poplatku vo výške 239,- eur bola vyplatená suma 11.761,- eur a platby vykonané žalobkyňou s ohľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru preplatili túto sumu o 3.620,46 eur (taktiež po oprave na pojednávaní dňa 04.02.2019, keďže 15.381,46 eur mínus 11.761,- eur = 3.620,46 eur), ohľadne tejto sumy sa preto jedná u žalovaného o bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný s poukazom na § 451 Občianskeho zákonníka žalobkyňi vydať. Súčasťou žaloby bol aj prehľad mesačných úhrad I. Tvrdej a žalobkyne ohľadne splácania predmetného úveru (úhrady za obdobie od 15.07.2012 do 16.04.2018). Žalobkyňa ešte uviedla, že keďže jej žalovaný neuhradil žalobou uplatnenú istinu na základe výzvy zo dňa 16.05.2018, ktorá mu bola doručená dňa 18.05.2018, dňom 26.05.2018 sa dostal do omeškania s jej úhradou. Preto jej vzniklo zároveň právo požadovať od žalovaného úrok z omeškania podľa § 517 Občianskeho zákonníka.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným tunajšiemu súdu elektronicky dňa 27.08.2018, ktorým žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Žalovaný v prvom rade namietal, že žalobkyňa netvrdila (neuviedla) žiadne konkrétne plnenia, ktoré mali byť bezdôvodným obohatením na jeho strane. Nesplnila si teda svoju základnú procesnú povinnosť vyplývajúcu z ust. § 150 ods. 1 CSP, keď povinnosťou žalobcu je predniesť dostatočne konkrétne a určité skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva, ktorými sa formuje skutkový základ žaloby. S poukazom na § 132 ods. 2 CSP nestačí, že určité skutočnosti vyplývajú z predložených dôkazných prostriedkov. Žalobkyňa si nesplnila povinnosť tvrdenia k základnému predpokladu práva na vydanie bezdôvodného obohatenia a nešpecifikovala, vrátenia ktorých plnenia sa domáha. Z opatrnosti zároveň žalovaný vznesol voči žalobou uplatnenému nároku námietku premlčania.

4. K uvedenému vyjadreniu žalovaného sa žalobkyňa vyjadrila podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.10.2018 (tzv. replika), v ktorom zotrvala na podanej žalobe. Uviedla, že v bodoch 21. a 22. žaloby presne špecifikovala, vrátenia ktorých plnení vykonaných v prospech žalovaného sa domáha. Ďalej žalobkyňa konkretizovala, že sa po žalovanom domáha vydania plnení (úhrad) uvedených pod poradovým č. 68 až 82, pričom pokiaľ ide o úhradu uvedenú pod poradovým č. 68, jej výšku opravila na pojednávaní dňa 11.11.2019 (z pôvodnej sumy 226,38 eur na sumu 228,54 eur).

5. K uvedenému vyjadreniu žalobkyne sa žalovaný napriek výzve súdu už nevyjadril.

6. Dňa 15.02.2019 ešte doručila žalobkyňa tunajšiemu súdu ďalšie podanie, ktorým zotrvala na dôvodoch uvedených v podanej žalobe po pripustení jej zmeny. Zopakovala, že s ohľadom na nesprávne uvedenie výšky celkovej čiastky úveru a nesprávne uvedenie výšky RPMN (v neprospech spotrebiteľa) sa predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov). Zároveň uviedla, že námietky žalovaného ohľadne možného premlčania uplatneného nároku sú irelevantné, keďže zo strany žalovaného ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Pokiaľ ide o spôsob započítania jednotlivých platieb v prvom rade na istinu a potom na úroky, v tomto smere žalobkyňa poukázala na ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

7. Napokon v podaní doručenom tunajšiemu súdu elektronicky dňa 13.06.2019 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na tom, že žalobkyňa si nespĺnila svoju procesnú povinnosť tvrdenia vo vzťahu k základným predpokladom pre hmotnoprávne posúdenie žalobného nároku titulom vydania údajného bezdôvodného obohatenia. Ďalej doplnil, že už vonkoncom žalobkyňa nepredniesla žiadne skutkové tvrdenia, od čoho sa má odvíjať takéto určenie jej plnení. Uviedol, že splátky úveru boli určené nielen na splácanie istiny, ale aj dohodnutých úrokov a poplatkov. Konkrétnu štruktúru každej splátky mohla žalobkyňa bez ťažkostí zistiť z tzv. amortizačnej tabuľky, ktorú si mohla bezplatne a kedykoľvek počas trvania úverového záväzku od žalovaného vyžiadať, ako jej toto právo priznáva zákon č. 129/2010 Z.z.. Zároveň bola na túto možnosť žalobkyňa explicitne upozornená v článku I. bod 14. Zmluvy o úvere.

8. Žalobkyňa na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrvala na podanej žalobe po pripustení jej zmeny, ako aj na svojich ďalších písomných vyjadreniach. Uviedla, že naďalej trvá na tom, že v Zmluve o úvere je nesprávne uvedená celková čiastka úveru a tiež je uvedená v nesprávnej výške RPMN. Preto po žalovanom trvá na vydaní bezdôvodného obohatenia vo výške 3.620,46 eur s príslušenstvom. Žalobkyňa sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré predstavujú jej mesačné platby za úver uvedené ako platby pod poradovým č. 68 až 82. V tomto smere teda žalobkyňa zotrvala na svojich tvrdeniach uvedených v podaní zo dňa 16.10.2018 (podanie doručené tunajšiemu súdu dňa 17.10.2018 - poznámka súdu). Uviedla, že práve tieto platby (od platby pod poradovým č. 69 vždy vo výške 242,28 eur a pokiaľ ide o platbu pod poradovým č. 68 len vo výške po oprave 228,54 eur, lebo zvyšok je ešte platbou v časti zarátanej na platbu istiny) sú platbami žalobkyne, ktorými sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil, keďže týmito platbami, ktoré vykonala samotná žalobkyňa, žalobkyňa splácala už len úroky a poplatky. S ohľadom na nimi uvádzanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru sa preto v tomto smere jedná zo strany žalovaného o bezdôvodné obohatenie vo výške 3.620,46 eur, ktoré je žalovaný povinný vydať. K takémuto názoru dospeli na základe § 458 Občianskeho zákonníka, keďže sa v danom prípade jedná o bezúročný a bezpoplatkový úver, takže všetky platby, ktoré boli či už žalobkyňou alebo I. Tvrdou vykonané, bolo potrebné najskôr započítať na istinu a to, čo sa potom platilo ďalej, boli už jednoznačne platby na úroky a poplatky. Všetky platby uskutočnené do 16.02.2017 boli teda platbami, ktoré bolo potrebné započítať na istinu. Bolo by predsa nespravodlivé, aby si žalovaný svojvoľne sám určil, čo ide z jednotlivých splátok na platenie istiny, úroku a poplatkov. Preto opakovane tvrdia, že všetko sa platilo najskôr na istinu. Napriek akýmkoľvek prepočtom, ktoré zohľadňujú alebo nezohľadňujú výšku poistenia 7,36 eur mesačne alebo výšku poplatku za správu úveru 2,99 eur mesačne, nie je možné sa dopočítať k celkovej čiastke spojenej s úverom vo výške 25.235,33 eur. Podstatné je to, že do výpočtu celkovej čiastky úveru nie je zahrnutý spracovateľský poplatok vo výške 239,- eur a poplatok za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne. Je teda jednoznačné, že celková výška nákladov úveru je iná, ako je uvedené v úverovej zmluve. Uvedenie nesprávnej výšky celkovej čiastky úveru má preto za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru. Žalobkyňa požiadala žalovaného o vydanie amortizačnej tabuľky, hoci túto žiadosť nenazvala presne žiadosťou o amortizačnú tabuľku, no žalovaný jej túto amortizačnú tabuľku nezaslal. Jednalo sa o žiadosť žalobkyne zo dňa 11.02.2019. Aj nesprávne uvedená celková čiastka úveru v Zmluve o úvere, ako jedna z náležitostí úverovej zmluvy, spôsobuje s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru. V tomto smere žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu podporne poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6Co/165/2018 zo dňa 27.02.2019. Suma 242,28 eur mesačne bola žalobkyňi zrážaná z jej účtu ako inkaso. S ohľadom na vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného nie je potom zrejmé, ustanovenia ktorého zákona hovoria o tom, že žalobkyňa by bola povinná zaplatiť len v zmluve uvedenú celkovú čiastku úveru, keď vyplatením jednotlivých splátok úveru počas danej doby by bola suma iná.

9. Výsluch samotnej žalobkyne nebol v konaní vykonaný, keďže právny zástupca žalobkyne, ktorý tento dôkazný prostriedok pôvodne navrhoval, na pojednávaní dňa 11.11.2019 uviedol, že na tomto návrhu na vykonanie dôkazu netrvá a ani súd vykonanie tohto dôkazu s ohľadom na § 295 CSP nepovažoval za nevyhnutné.

10. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní taktiež zotrval na svojich dovtedajších vyjadreniach. Uviedol, že trvá na tom, že žalobkyňa nepredniesla úplné a vyčerpávajúce tvrdenia rozhodujúcich skutočností, ktoré sú nevyhnutné pre posúdenie jej žalobného nároku titulom bezdôvodného obohatenia. Podľa uznesenia NS SR sp.zn. 2Cdo/92/2010 musí splnenie všetkých

predpokladov bezdôvodného obohatenia preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané. V priebehu celého konania poukazovali, že žaloba neobsahuje dostatočnú špecifikáciu žalobného nároku. Tento nedostatok nebol doposiaľ odstránený. Úplne nezodpovedanou zostala otázka, na základe čoho, akej právnej skutočnosti, žalobkyňa presadzuje, že práve platby identifikované v jej podaní zo dňa 14.02.2019 (podanie doručené tunajšiemu súdu dňa 15.02.2019 - poznámka súdu) by mali byť plnením na príslušenstvo alebo na poplatky spojené s úverom. Žalovaný naďalej namietal, že sa jedná o jednostrannú predstavu žalobkyne, ktorá je motivovaná výlučne jej snahou vyhnúť sa nepriaznivým dôsledkom vyplývajúcim zo žalovaným vznesenej námietky premlčania. A táto námietka nebola zo strany žalobkyne nijako relevantne zodpovedaná alebo vyvrátená. Vystáva otázka, na preukázanie akých skutočností potom žalobkyňa spolu s podanou žalobou predložila listinné dôkazné prostriedky, konkrétne výpisy z úveru, z ktorých vyplýva úplne iný spôsob rozúčtovania jednotlivých zložiek úverového záväzku. Vo vzťahu k tvrdeniu o údajne nesprávnej výške RPMN žalovaný uviedol, že matematický vzorec na výpočet tohto údajja je priamo súčasťou právnej úpravy, konkrétne prílohy k zákonu č. 129/2010 Z.z., v ktorej sú aj uvedené veličiny, ktoré je do tohto vzorca potrebné doplniť. Ak sa žalobkyňa odvoláva na výpočet výšky RPMN na akejsi internetovej kalkulačke, tak sa jedná o neprípustné nahrádzanie tvrdenia dôkazom, čo CSP výslovne zakazuje v ust. § 132 ods. 2 CSP. Navyše žalovaný už vo svojom vyjadrení poukázal jednak na to, že z webovej kalkulačky nie je možné nijako verifikovať, akým spôsobom sa počíta príslušný údaj o RPMN, ba dokonca spôsob výpočtu tohto údajja, ktorý je uvedený na príslušnej webovej stránke, vôbec nezodpovedá vzorcu, ktorý je rozhodujúci pre posúdenie príslušnej úverovej zmluvy. Tento rozpor nebol zo strany žalobkyne nijakým spôsobom vysvetlený. Navyše z podanej žaloby, ako aj z vytlačenej webovej stránky vyplýva, že žalobkyňa dosadila do výpočtu údaj o výške splátky, ktorý nezodpovedá uzatvorenej Zmluve o úvere. Čo sa týka druhej žalobnej výhrady, že zmluva neobsahuje správny údaj o celkovej čiastke úveru, aj v tejto súvislosti žalovaný primárne namieta, že žalobkyňa nepredniesla tvrdenie rozhodujúcich skutočností. Žalobkyňa totiž tvrdila, že tento údaj by sa mal počítať ako násobok počtu splátok a výšky jednotlivých splátok, čo je však jej domnienka, ktorá v ničom nezodpovedá rozhodujúcej právnej úprave. Pojmy celkové náklady spotrebiteľa a celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, sú presne definované v ust. § 2 písm. g) a h) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. A z týchto definícií zreteľne vyplýva, aké údaje vstupujú a aké naopak nevstupujú do výpočtu celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Vyjadrené veľmi jednoducho, v splátke môže byť zahrnutá položka, ktorá v údaji o celkovej čiastke nemusí byť vôbec vyjadrená, pretože sa na ňu vzťahuje výnimka podľa zmieneného zákonného ustanovenia. To, čo však považujeme žalovaný za rozhodujúce, je to, že nikde zo zákona nevyplýva, že by sa celková čiastka počítala ako súčin výšky a počtu splátok. Je tu ešte aj druhý dôvod, pre ktorý podľa názoru žalovaného takáto argumentácia nemôže obstáť. Poukázal na ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, z ktorého vyplýva, že v tomto zákone, na rozdiel od predošlej úpravy, zákonodarcu striktné rozlišuje medzi neuvedením určitej zmluvnej náležitosti a jej uvedením v nesprávnej výške. Len pri RPMN je dôvodom bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru tak jej neuvedenie, ako aj jej uvedenie v nesprávnej výške. Vo vzťahu ku všetkým ostatným náležitostiam zákon sankcionuje bezúčinnosťou a bezpoplatkovosťou len neuvedenie príslušného údajja, pričom v ostatnom vyjadrení žalovaný aj vysvetľoval ratio legis takejto zákonnej regulácii. Údaj o celkovej čiastke z povahy veci nemôže byť nesprávny, pretože vyjadruje maximálnu sumu, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť z poskytnutého úveru. A za žiadnych okolností táto suma nemôže byť prekročená a ani žalobkyňa samotná netvrdí, že by od nej žalovaný kedykoľvek požadoval zaplatenie vyššej sumy, ako je uvedená v Zmluve o úvere. K celkovej čiastke úveru, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, žalovaný ešte doplnil, že v splátke úveru môže byť prítomná položka (napr. poistenie), ktorá však vzhľadom na ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. nesmie figurovať v údaji o celkovej čiastke úveru. Pokiaľ ide o platby vykonané žalobkyňou za obdobie od augusta 2016 do budúca vždy vo výške 242,28 eur mesačne, platí to, čo je uvedené v jednotlivých výpisoch z úveru predložených žalobkyňou, teda že z tejto čiastky suma 8,19 eur činila poplatok za poistenie úveru, ďalšia suma predstavovala vyúčtovaný úrok a zvyšok bol teda platením na istinu, ak však tam ešte nebol mesačne vyúčtovaný v nejakej čiastke zákonný úrok z omeškania, prípadne poplatok za upomienku. Zvyšok bol teda vždy zaúčtovaný ako plnenie na istinu. Žalobkyňa neuviedla, na základe akej skutočnosti by sa malo rozúčtovanie úveru podľa amortizačnej tabuľky, ktorú si kedykoľvek mohla vyžiadať, nahradiť jej jednostrannou predstavou o tom, že všetky úvodné plnenia mali byť zaúčtované výlučne na istinu. O účelovosti takejto žalobnej argumentácie navyše vypovedá, že žalobkyňa nikdy počas trvania úverového záväzku nevzniesla námietku rozúčtovania, ako vyplýva z výpisov z úveru, napriek tomu, že o takejto možnosti bola vo výpisoch poučená. Žalovaný z opatrnosti poprel, že by bolo žalobkyňi z jeho strany odopreté vydanie amortizačnej tabuľky. Žalobkyňa nemala povinnosť zaplatiť viac, než je uvedené v

Zmluve o úvere. Žalovaný poukázal na osobitné ustanovenie v úverových podmienkach o tom, že výška poslednej splátky je vždy tvorená zostatkom pohľadávky banky, a to znamená, že celková suma, ktorú banka kedykoľvek požadovala od žalobkyne, je presne tá, ako je uvedené v Zmluve o úvere. Navyše žalobkyňa nikdy netvrdila, že by banka od nej požadovala zaplatenie vyššej sumy. Len v takom prípade, by bolo možné hovoriť, že údaj o celkovej čiastke úveru uvedený v Zmluve o úvere je nesprávny. Na záver žalovaný poukázal ešte na fakt plurality dlžníkov, v dôsledku čoho mala byť stranou sporu aj I. G., keďže u žalobkyne a I. G. sa jednalo o nerozlučné spoločenstvo. Preto žalobkyni v prípade úvah súdu o vyhovení žalobe nemôže byť priznaná celá pohľadávka, ale len pohľadávka v polovičnej výške.

11. Súd sa vo veci ďalej oboznámil s listinnými dôkazmi založenými v spise, z nich najmä: Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalovaným ako bankou a I. G. ako dlžníkom a žalobkyňou ako dlžníkom dňa 30.05.2012, detail úveru vystavený žalovaným, výpočet RPMN na webovej stránke <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>> predložený žalobkyňou, výpisy z úverového účtu I. G. za obdobie od 30.05.2012 do 15.12.2016, výpisy z úverového účtu I. G. za obdobie od 14.01.2017 do 31.12.2018 (dodatočne predložené žalovaným na základe výzvy súdu), výpisy obrátov na úverovom účte I. G. za obdobie od 15.11.2016 do 15.11.2017, výpisy z osobného účtu žalobkyne za obdobie 07/2017 až 04/2018, výzva žalobkyne na úhradu pohľadávky zo dňa 15.05.2018 adresovaná žalovanému, podací lístok o odoslaní tejto výzvy, doklad o doručení tejto zásielky žalovanému dňa 18.05.2018 a Úverové podmienky žalovaného účinné odo dňa 01.07.2007.

12. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalovaným ako bankou a I. G. ako dlžníkom a žalobkyňou ako dlžníkom bola dňa 30.05.2012 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. 5028872751 (ďalej len „Zmluva o úvere“), predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebnému úveru dlžníkovi ako privátnemu klientovi vo výške 12.000,- eur. Dlžník sa v zmluve zaviazal zaplatiť celkovú čiastku spojenú s úverom vo výške 25.235,33 eur v 120 mesačných splátkach po 217,63 eur mesačne so splatnosťou splátky k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 15.07.2012 a konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 15.06.2022. Úroková sadzba bola určená vo výške 15,90 % p.a., ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) bola uvedená vo výške 18,39 % a priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 13,80 %. Úver bol poskytnutý dlžníkovi okamžite v plnej výške. V časti II. bod 1. Zmluvy o úvere boli ďalej dojednané nasledovné poplatky - spracovateľský poplatok vo výške 239,- eur jednorazovo, poplatok za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne a poplatok za poistenie k úveru vo výške 7,36 eur mesačne.

13. Predmetná Zmluva o úvere má bezpochyby charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže pri uzatváraní a plnení zmluvy žalovaný konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (predmetom činnosti žalovaného je podľa výpisu z obchodného registra okrem iného poskytovanie úverov), teda vystupoval ako dodávateľ podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a naopak I. Tvrdá a žalobkyňa, ako fyzické osoby, takto nekonali, teda boli spotrebiteľmi podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Súčasne potom uvedená zmluva spadá pod režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“).

14. Podanou žalobou sa žalobkyňa ako jedna z dlžníkov domáhala po žalovanom vydaní bezdôvodného obohatenia vo výške 3.620,46 eur (po pripustení zmeny žaloby), pričom tvrdila, že táto suma predstavuje čiastku, o ktorú bol predmetný úver preplatený nad sumu 11.761,- eur (výška poskytnutého úveru 12.000,- eur po odpočítaní spracovateľského poplatku vo výške 239,- eur), keďže celkové úhrady Niny Tvrdej a žalobkyne na predmetný úver boli vo výške 15.381,46 eur, pričom predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov s ohľadom na skutočnosť, že v Zmluve o úvere je nesprávne uvedená výška celkovej čiastky úveru a tiež je uvedená v nesprávnej výške RPMN v neprospech spotrebiteľa (15.381,46 eur mínus 11.761,- eur = 3.620,46 eur).

15. Z vykonaného dokazovania - oboznámenia sa s jednotlivými výpismi z úverového účtu vyplynulo, že I. Tvrdá vykonala úhrady na predmetný úver v celkovej výške 7.494,36 eur (úhrady za obdobie od 15.07.2012 do 15.07.2015 a úhrady dňa 14.09.2015 a dňa 15.09.2015 - tieto úhrady zodpovedajú s úhradami uvedenými žalobkyňou v jej prehľade úhrad tvoriacom súčasť žaloby pod poradovými č. 1 až 47 a č. 49, 50 po oprave na pojednávaní dňa 04.02.2019) a žalobkyňa vykonala úhrady na predmetný úver v celkovej výške 7.887,10 eur (úhrada dňa 30.07.2015 a úhrady za obdobie od 13.10.2015 do

16.04.2018 - tieto úhrady zodpovedajú s úhradami uvedenými žalobkyňou v jej prehľade úhrad tvoriacom súčasť žaloby pod poradovými č. 48 a č. 51 až 82).

16. V danom prípade sa súd najskôr zaoberal otázkou, či Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona č. 129/2010 Z.z. a či je v nej uvedená správne RPMN, pretože inak by sa poskytnutý spotrebiteľský úver považoval podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov.

17. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: podľa písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

18. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

20. V prejednávanej veci bolo zistené (aj s ohľadom na námietku žalobkyne), že Zmluva o úvere neobsahuje korektný údaj o RPMN, keďže RPMN je uvedená v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa. V Zmluve o úvere je RPMN uvedená vo výške 18,39 % s tým, že zároveň je tam uvedená celková čiastka spojená s úverom vo výške 25.235,33 eur. Zo Zmluvy o úvere súčasne vyplýva, že dlžník sa zaviazal na zaplatenie spracovateľského poplatku vo výške 239,- eur jednorazovo, poplatku za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne a poplatku za poistenie k úveru vo výške 7,36 eur mesačne. Dlžník mal podľa Zmluvy o úvere zaplatiť 120 mesačných splátok po 217,63 eur mesačne, čo však spolu predstavuje 26.115,60 eur. Výška poskytnutého úveru bola 12.000,- eur, celková čiastka spojená s úverom bola v Zmluve o úvere uvedená vo výške 25.235,33 eur, na základe čoho zo Zmluvy o úvere vyplývajú celkové náklady spojené s úverom vo výške 13.235,33 eur. S ohľadom na vyššie zistenú sumu 26.115,60 eur (217,63 eur x 120) však skutočné náklady spojené s úverom vyplývajú vo výške až 14.115,60 eur (26.115,60 eur mínus 12.000,- eur). Týmto skutočným nákladom zodpovedá RPMN vo výške 19,78 % (viď prepočet na kalkulačke na webových stránkach <<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebiteľsky-úver-rpmn-rpsn.php>>), z čoho je zrejmé, že v Zmluve o úvere bola uvedená nesprávna výška RPMN v neprospech spotrebiteľa.

21. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa predmetný spotrebiteľský úver podľa vyššie citovaného ust. § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho je dlžník podľa Zmluvy o úvere oprávnený požadovať po žalovanom vydanie bezdôvodného obohatenia predstavujúceho práve zaplatené úroky a poplatky.

22. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Za daných okolností, kedy súd uzavrel, že dlžník má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia predstavujúceho zaplatené úroky a poplatky, bolo potrebné ďalej sa zaoberať námietkou premlčania, ktorú v priebehu konania vzniesol žalovaný.

24. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

25. Z citovaných ustanovení je teda zrejmé, že tieto dve doby začínajú, bežia a končia nezávisle na sebe. Subjektívna premlčacia doba je kratšia (dvojročná), objektívna premlčacia doba je alebo trojročná u nezavineneho a nedbanlivostného bezdôvodného obohatenia alebo desaťročná, ak ide o úmyselné bezdôvodné konanie. Pre ich vzájomný vzťah platí, že ak skončí beh jedenej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že oprávnenému ešte beží druhá premlčacia doba. Pokiaľ márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt a je vznesená námietka premlčania, nie je možné právo priznať.

26. Z pohľadu posúdenia počiatku behu dvojročnej premlčacej doby je rozhodný okamih, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Inak povedané, pre počiatok subjektívnej premlčacej doby k uplatneniu práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci subjektívny moment, kedy sa oprávnený dozvie také okolnosti, ktoré sú relevantné pre uplatnenie jeho práva na súde (viď napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 25.04.2001 sp.zn. 33 Cdo 3003/99 alebo uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 18.01.2010 sp.zn. 28 Cdo 3148/2009).

27. Obdobne argumentuje aj Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku sp.zn. 1 Cdo 67/2011, na ktorý poukázal aj žalovaný a podľa ktorého sa oprávnený dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie.

28. V danom prípade je potrebné zdôrazniť, že dlžníci I. G. a žalobkyňa plnili svoj dlh v splátkach a keďže išlo o mesačné platby (tj. čiastkové plnenie), je potrebné zohľadňovať premlčanie u každej platby samostatne. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu dobu, tá začala u každej jednotlivéj splátky plynúť okamihom, kedy boli jednotlivé splátky pripísané na účet žalovaného. Pri vyriešení otázky, kedy začala plynúť subjektívna premlčacia lehota, potom súd konštatuje (v súlade s vyššie uvedenými judikátmi), že oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil, vtedy, keď reálne zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného. V danom prípade sa tak počiatok behu subjektívnej premlčacej doby kryje s počiatkom behu objektívnej premlčacej doby, t.j. okamihom, kedy boli jednotlivé splátky pripísané na účet žalovaného, nakoľko už v tom čase boli žalobkyni známe všetky rozhodujúce skutkové okolnosti, nakoľko vedela, kto sa na jej úkor obohatil a v akom rozsahu.

29. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti tak za nepremľčané splátky považoval súd úhrady od splátky uvedenej pod poradovým č. 62, ktorá bola uhradená dňa 15.08.2016, pričom v súlade s výpismi z úverového účtu za obdobie od augusta 2016 do apríla 2018 (doklady založené na č.l. 23 a č.l. 303 až 306 spisu) považoval za nepremľčané úroky a poplatky za poistenie k úveru v celkovej výške 3.141,86 eur, keď vychádzal z toho, že žaloba bola podaná na tunajší súd dňa 18.07.2018. Preto súd ohľadne tejto sumy žalobe vyhovel.

30. Zároveň súd postupujúc podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznal žalobkyni aj uplatnený úrok z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku, keďže žalovaný priznanú sumu žalobkyni neuhradil v lehote 7 dní od doručenia výzvy zo dňa 15.05.2018, ktorá mu bola doručená dňa

18.05.2018, pričom výška tohto úroku je v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

31. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol s ohľadom na vznesenú námietku premlčania.

32. Na záver súd ešte dodáva, že pokiaľ žalovaný v záverečnej reči namietol pluralitu dlžníkov v danom spotrebiteľskom úvere (keď ako dlžníci v Zmluve o úvere vystupovali I. G. a žalobkyňa), v dôsledku čoho by bolo potrebné žalobkyni priznať pohľadávku len v polovičnej výške, s týmto názorom sa súd nestotožnil, keďže z pripojených výpisov z úverového účtu jednoznačne vyplynulo, že splátky, z ktorých pozostáva priznaná istina, boli platené výlučne žalobkyňou, ktorej úhrady boli následne zaúčtované na účet I. G..

33. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP tak, že priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na ich náhradu v rozsahu 74 %. Predmetom konania bola (po pripustení zmeny žaloby) žalovaná istina 3.620,46 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 26.05.2018 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 280,21 eur, takže predmetom konania bola so stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku celková suma 3.900,67 eur. Žalobkyňa mala vo veci úspech ohľadne tej časti predmetu konania, ohľadne ktorej bolo jej žalobe vyhovieť, teda ohľadne zaplatenia istiny 3.141,86 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 26.05.2018 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 243,17 eur, takže žalobkyňa mala úspech ohľadne celkovej sumy 3.385,03 eur, čo k celkovému predmetu konania (suma 3.900,67 eur) predstavuje 87 %-ný úspech. Z toho zároveň vyplýva úspech žalovaného, ktorý bol v rozsahu 13 %. Žalovaný mal pritom vo veci úspech ohľadne tej časti predmetu konania, ohľadne ktorej bola žaloba zamietnutá. Pomer úspechu žalobkyne a žalovaného bol tak 87 % ku 13 %-ám, teda rozdiel predstavuje 74 %, ktorý je čistým úspechom žalobkyne. Preto súd v takomto rozsahu priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania. O konkrétnej výške priznaných trov súd s poukazom na § 262 ods. 2 CSP rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien.